

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-3C/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119425488
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Sedmohradský
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6119425488.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom Mgr. Vladimírom Sedmohradským v spore žalobcov: 1/ A. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., 2/ F. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E. a 3/ G. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., všetci zastúpení: Beňo & partners, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 1.676,72 EUR,

rozhodol:

I. Žalovaný je do troch dní od právoplatnosti rozsudku povinný zaplatiť žalobcovi 1/ sumu 838,36 EUR, žalobcovi 2/ sumu 419,18 EUR a žalobcovi 3/ sumu 419,18 EUR.

II. Žalobcovi 1/, žalobcovi 2/ a žalobcovi 3/ priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 12.11.2019 a postúpenou tunajšiemu súdu (predtým Okresný súd Bratislava I) dňa 09.09.2020 sa žalobcovia domáhali, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcom sumu 1.665,75 EUR z titulu úrokov z omeškania zo sumy neskoro uhradenej žalovaným na základe právoplatného rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/6/2018 zo dňa 29.01.2019.

2. Žalobcovia v žalobe uviedli, že dňa 18.09.2014 podali na Okresnom súde Poprad žalobu o zaplatenie sumy 80.000 EUR, na tom skutkovom základe, že dňa 28.10.2011 došlo k dopravnej nehode, ktorú zaviniel vodič motorového vozidla povinne zmluvne poistený u žalovaného. Pri tejto nehode došlo k usmrteniu B. B., ktorá bola manželkou žalobcu v 1. rade a matkou žalobkyň v 2. a 3. rade. Dňa 05.10.2017 súd prvej inštancie, usmernený právnym názorom odvolacieho súdu po zrušení predchádzajúceho medzitýmneho rozsudku, rozhodol rozsudkom č.k. 17C/66/2016 – 142 zo dňa 05.10.2017, že žalobu žalobcov zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. V dôsledku podaného odvolania zo strany žalobcov dňa 29.01.2019 rozhodol vo veci Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 14Co/6/2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 40.000,- EUR, žalobkyni v 2. rade sumu 20.000,- EUR a žalobkyni v treťom rade sumu 20.000,- EUR, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/6/2018 nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2019 a vykonateľnosť dňa 15.03.2019. Žalovaný si povinnosť zaplatiť uvedené sumy splnil až dňa 16.08.2019. Tým sa žalovaný dostal do omeškania v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobcovia sa tak podanou žalobou domáhali zaplatenia úrokov z omeškania, na ktoré im vznikol nárok podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

3. Na základe návrhu žalobcov vydal vo veci Okresný súd Banská Bystrica dňa 27.11.2019 platobný rozkaz sp. zn. 27Up/1652/2019. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor. V odpore uviedol, že nárok žalobcov neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za neodôvodnený a nepreukázaný. Uviedol, že žalobcovia v žalobe tvrdia, že celková suma vo výške 80.000,- EUR bola zo strany žalovaného uhradená dňa 16.08.2019. Táto skutočnosť však zo žaloby resp. príloh k nej nevyplýva a moment úhrady dlžnej sumy zo strany žalovaného nie je žiadnym spôsobom preukázaný. Žalovaný tak nárok označil za nepreukázaný a žalobu za zmätočnú. Žalobu žiadal zamietnuť.

4. K odporu žalovaného sa vyjadrili žalobcovia, ktorý iba skonštatovali, že trvajú na podanej žalobe.

5. Súd v zmysle § 167 ods. 4 CSP doručil repliku žalobcov dňa 04.02.2021 žalovanému. Žalovaný sa k replike nevyjadril.

6. Podaním doručeným súdu dňa 19.09.2025 po výzve súdu žalobcovia rozšírili a zmenili žalobný návrh tak, že požadovali uhradenie sumy 838,36 EUR žalobcovi v 1. rade a sumy po 419,18 EUR žalobcom v 2. a 3. rade. Súd uznesením č.k. B1-3C/51/2020-101 zo dňa 29.09.2025 zmenu žaloby pripustil.

7. Súd vykonal dokazovanie listinami predloženými žalobcami, a to rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/6/2018-191 zo dňa 29.01.2019 (č.l. 10 až 15) a doložkou právoplatnosti uvedeného rozsudku (č.l. 17).

8. Z vykonaného dokazovania, resp. zo skutočností, ktoré medzi stranami neboli sporné, mal súd za preukázané, že Krajský súd v Banskej Bystrici vydal rozsudok č.k. 14Co/6/2018-191 zo dňa 29.01.2019, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 17C/66/2016-142 zo dňa 05.10.2017 tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 40.000,- EUR, žalobcovi v 2. rade sumu 20.000,- EUR a žalobcovi v 3. rade sumu 20.000,- EUR, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2019 a vykonateľnosť dňa 15.03.2019.

9. Podľa § 151 ods. 1 CSP: „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“

10. Podľa § 151 ods. 2 CSP: „Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.“

11. Súd mal ďalej v konaní za preukázané, že žalovaný si povinnosť uhradiť žalobcom sumy priznané v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/6/2018-191 zo dňa 29.01.2019 splnil až dňa 16.08.2019. Túto skutočnosť v konaní tvrdili žalobcovia, pričom ju nepreukázal žiadnym dôkazom. Išlo však o dostatočne určité skutkové tvrdenie, ktoré nebolo zo strany žalovaného účinne popreté. V zmysle § 151 ods. 2 CSP sa na účinné popretie skutkového tvrdenia, ktoré sa týka konania strany vyžaduje, aby táto strana uviedla vlastné skutkové tvrdenie. Túto povinnosť si žalovaný v konaní nesplnil. Žalovaný len uviedol, že tvrdenie žalobcov o zaplatení dlžnej sumy dňa 16.08.2019 nie je zo strany žalobcov preukázané, avšak neuviedol, že toto skutkové tvrdenie popiera, a tiež neuviedol žiadne vlastné skutkové tvrdenie, kedy teda k úhrade dlžnej sumy došlo. Žalovaný tak účinne skutkové tvrdenie žalobcov nepoprel. Súd pritom zdôrazňuje, že popretie a preukázanie nepravdivosti skutkového tvrdenia žalobcov bolo pre žalovaného (ak by tvrdenie žalobcov skutočne bolo nepravdivé) veľmi jednoduché, nakoľko stačilo uviesť, že tvrdenie popiera, uviesť skutočný dátum úhrady a predložiť príslušný dôkaz.

12. Súd na vyššie uvedený skutkový stav aplikoval právne posúdenie a dospel k záveru, že žalobe je potrebné v celom rozsahu vyhovieť.

13. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.“

14. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

15. Žalovaný bol povinný sumy uvedené v odseku 8 tohto rozsudku uhradiť jednotlivým žalovaným najneskôr v pätnásť deň po právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.02.2019 a vykonateľnosť dňa 15.03.2019. Žalovaný do 15.03.2019 svoju povinnosť nesplnil. Odo dňa 16.03.2019 sa tak dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu určeného vykonateľným rozhodnutím. K splneniu dlhu zo strany žalovaného došlo až dňa 16.08.2019. Žalovaný bol tak odo dňa 16.03.2019 až do dňa 16.08.2019 v omeškaní so splnením dlhu. Počas tohto omeškania vznikol žalobcom nárok na úroky z omeškania. Výška týchto úrokov z omeškania bola súlade s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná sadzba Európskej centrálnej banky pre refinančné obchody platná k prvému dňu omeškania. Keďže táto sadzba bola ku dňu 16.03.2019 vo výške 0%, bol žalovaný povinný platiť žalobcom úrok z omeškania vo výške 5% ročne. Žalobcovi v 1. rade tak vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 40.000,- EUR od 16.03.2019 do 16.08.2019, čo predstavuje sumu 838,36 EUR. Žalobcom v 2. a 3. rade vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy po 20.000,- EUR od 16.03.2019 do 16.08.2019, čo predstavuje sumu po 419,18 EUR. Keďže presne týchto súm sa jednotliví žalobcovia v žalobe domáhali, súd im žalované sumy prvým výrokom tohto rozsudku priznal.

16. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a žalobcom, ktorí mali v konaní plný úspech, priznal druhým výrokom voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

17. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 CSP), ktoré je možné podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z.z., Exekučný poriadok).